

Nedůstojné výpady na homosexuály

02.února 2006 Jaroslav Zvěřina

Uzákonit u nás registrované partnerství osob stejného pohlaví jsme se snažili od počátku 90. let. Přestože české obyvatelstvo je v této záležitosti spíše liberální a gayům a lesbičkám jejich registrované svazky přeje, politici takový zákon opakovaně odmítli. Není mi sporu, že zbytečně. Kdyby bylo bývalo takové ustanovení schváleno včas, tedy v polovině devadesátých let, ušetřili bychom si mnoho emocí a vzrušených diskusí, které nikam nevedou.

Ta zákonná úprava, která již prošla Sněmovnou, nikomu neublíží a není způsobila negativně ovlivnit většinovou heterosexuální společnost. Ostatně zkušenosti s podobným právním institutem v zahraničí jsou sociálně i politicky neutrální. A to v některých zemích platí již desítky let.

Motivace negativních postojů politiků jsou různé. Dominantní je samozřejmě strach z homosexuality jako z čehosi neznámého a nebezpečného. Také v celkem liberálním Česku si dnes asi čtvrtina lidí ještě myslí, že homosexualita je nemoc, kterou by bylo třeba léčit. Malé procento se dokonce domnívá, že jde o trestný čin, který je třeba trestat. Politici, zejména ti, kteří se berou za „právo a pořádek“, nacházejí v těchto menšinových postojích argumenty pro své výpady vůči homosexuální menšině. Ty výpady mají bohužel občas podobu hodně nedůstojnou.

Druhá část motivačních zdrojů odporu vůči registrovanému partnerství je náboženská a ideologická. Všichni dobře víme, jaké problémy má ve vztahu k homosexualitě největší křesťanská církev. Podobně ovšem se v té otázce chová většina dalších křesťanských církví. Vidí v homosexuální orientaci chorobné puzení, které jsou jeho nositelé povinni potlačovat a nenávidět. Výsledky takové pokrytecké restriktivní politiky jsou dobře patrné na občasnou homosexuální delikvenci duchovních.

Křesťanskou konfesí svázaní politici pak konstruují všelijaké „racionální“ důvody proti registrovanému partnerství. Protože potlačovaná a skrývaná homosexualita činí problémy katolickým duchovním, domnívají se, že homosexualita jako taková může ohrožovat „základy rodiny“ a jiné vznešené hodnoty. Nemají pravdu.

Jak finální hlasování v Parlamentu dopadne, si netroufám odhadovat. Nicméně všichni politici by si měli uvědomit, že homosexuálních lidí je v populaci několik procent. Jejich známých a příbuzných ještě více. Jde tedy o poměrně významnou voličskou skupinu, která jistě nepůjde volit politiky, kteří ji zesměšňují nebo napadají. Cvičit si svaly a ideologickou „čistotu“ na této kauze je proti zdravému rozumu.